

כתבת השער הקידמי:

אנדדמה בדמשק

בעת ברור: מההרפתקה בלבנון הרווייחה רק סוריה. מן הרין שיקימו בדמשק אנדרטה לכסילים שיזמו אותה. אריאל שרון ורפאל איתן. המוציא היחיד מהתוספת: להסתלק משם מייד, בלי תנאי.

7

סיפור השער האחורי:

מדוע נרצחה כרמלה?

האחות כרמלה בלאס היתה כחודש החמישי להריונה. המישטרה חושדת כי מסיבה זו רצח אותה עורך-הדין שימעון חרמון. החשוד טוען כי הוא עקר, וגיס הנרצחת מגולל את פרשת יחסיהם.

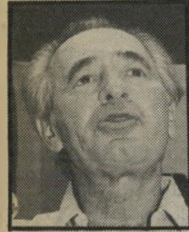
58

מאחרי הקלעים

בוזנה

עורך העולם הזה, שחיה בין הי מזומנים לוועידת האום לשאלת פלסטין, מדווח על הפגישה עם מנהיגי אש"ף יאסר ערפאת ועל אירועים שונים.

12

הנשאים

נגד פרס

הנסיין הכושל של שימעון פרס לחזר אחרי המיפלוגות ה- דתיות יסתום כנר- אה את הגולל על הקריירה שלו. יצחק נבון, שיתפס את מקומו בראשות המ ערך, וחיים הרצוג, לא ניסו לעזור לו השבוע, וגם אחרים חיכו לכיש-לוננו.

6

חרות בשבי המועמדים

יצחק שמיר זכה בקולותיהם של מתנות אחרים. בעוד שדניאל לוי זכה רק בקולותיהם של תומכיו. אחרי ההתמודדות מתנגעים בחרות לעזר וייצמן וחוששים מפני הקרב הבא. המכריע על ההחלטה. דיווח על יחסי-הכוחות החדשים.

9

מירדף בנקים

בנק הפועלים נושף בעורפו של בנק לאומי במירוץ למקום הראשון בבנקאות הישראלית. הקרב בין השניים מתנהל בשקט. ללא כותרות, אך מעורב בו יותר כסף, בדולארים ובשקלים. מאשר כל ה- תוצר הלאומי הגולמי של ישראל בשנה.

30

מישכתי תשי"ג

גל האלימות בעיקר- בות נפילת הבורסה, מעשי רצח, אונס ו- סחר בסמים הסעירו כשנה החולפת את כתי המישפט בארץ. העולם הזה בחר את 12 המישפטים הגדולים, לפי מניין החרושים העבריים.

19

מיכחולים

קריקטורה מזבה יכולה לבי טא בצורה תמציתית רעיון בן אלפי מילים. הקריקטור ריסטים זאב, מייק, שירי לה. מושיק, זיק ולרויא, בתרזאת ה- קריקטורות של תשמ"ג.

42

לצד

המנצח

ח"כ רוני מילוא, שאירגן את מחנהו של יצחק שמיר, מספר כיצד הכיר את מפקד לח"י, מדוע התאחד בו ואומר: במשך שנים חלמתי ששמיר יבוא במקום בניין.

10

תצלומי השנה

מתוך אלפי סירטי צילום ועשרות אלפי הדמסות-מגע פירסם העולם הזה במשך השנה אלפי תצלומים. מתוך בתצלומים שפורסמו, בחרו צלמי-המערכת ציון צפריר, ענת סרגוסטי וציפי מנשה את התצ- לומים הטובים ביותר שלהם.

25

רחל מרחלת

על כל השנה

סיפור הרכילות הבולט ביותר בתשמ"ג היה המשבר ביחסי אופירה (בתמונה) ויצחק נבון. מרכולים אחרים שרתי- קו את הקוראים, הם דן בך- אמויק, אילנית, אילנה רר- בינא, אריק איינשטיין, ואחרים.

52

לגיהנום ובחזרה

10 שנים אחרי ששוחרר מן השבי המצורי, מגולל עמוס לויטוב, בפעם ה- ראשונה, את סיפור שנותיו בשבי. בגילוי לב הוא מתאר את עני- למו הפנמי של שבוי ואת מערכת-היחסים ש- נרקמה בינו ובין חבריו.

55

רץ בתשובה

מסע הרין הוא סרט על תחרות שדמת, המוסרט בימים אלה בפאריס. לראשונה בתולדות הקולנוע הסכימו ביניהם המפיק והבימאי, כי ההסרטה לא תיערך בשבתות. הסיבה: בימאי הסרט ריצ'ארד דמ- בן חזר לפני זמן קצר כתשובה.

48

תיסלם

יזהר אשדות, כוכב לה- קת הרוקנרול תיסלם, עורך חשבון-נפש אישי ומקצועי. היינו ילדים, בסך-הכל, הוא אומר, ולכן ההצלחה סיחררה אותם. עכשיו, כשהפ- סקנו לחופיע, התחילו כולם לשכוח אותנו?

40

המדורים הקבועים:

48	קולנוע	4	תשבצות
50	נמר של נויך	4	מיכתבים
52	רחל מרחלת על כל העולם	6	במדינה
60	אנשים	7	הנרון
62	ספרט	8	תשקיף
63	הורסוקום	17	זמן אישי
64	אנשים בעולם	32	תמזורים
66	לילות ישראל	33	עולם קטן
68	מדינת שידורים - בישראל ובירדן	34	זה וגם זה
69	שידור		
70	זה היה העולם הזה		

שירעתי שעלי לנסוע לז'נבה, אף החשתי את העבודה.

עליתי למטוס לז'נבה ביום הראשון, ה-8 באוגוסט, בשעה 06.00 בבוקר. השארתי אחריי את כתבת-הענק, כשהיא לא רק כתובה וערוכה, אלא כבר מסודרת בעמודים (מעומרת), בלשון המיקצועי. השער הוכן כבר כמה שבועות לפני כן.

הספקתי בקושי לרדת מן המטוס בז'נבה ולהסדר בבית-המלון, כאשר הגיעה אלי הידיעה שמנחם בגין התפטר. חברי-המערכת טילפנו אלי, ושאלו מה לעשות לגבי הכתבה על איש-השנה. ביקשתי אותם להוסיף פסקו אחד בלבד - זה המציין שהוא התפטר מתפקידו. לא היה צורך לשנות אף מילה אחת נוספת ככל עשרות העמודים. הכל התאים - החל בתמונת-השער רבת-המשמעות של ליף וכלה במסקנות.

ככל 33 השנים שבהן בחרנו באיש-השנה לא הועמדה הבחירה במיבחן כה נוקב עוד לפני שהתפרסמה.

שלו * לא סירב!

מאיר שלו הוא בחור נחמד. כולנו אוהבים אותו. כשבאה דניאלה שמי והציעה לראיין אותו במיסגרת המדור החדש, חשבון נפש (העולם הזה 2401), הסכמתי בלי היסוס. דניאלה ריאיינה את שלו, ובין השאר ריברה עימו על יחסו למילחמת-הלבנון. הוא מתח ביקורת חריפה ביותר על המילחמה, אך כששאלה אותו אם סירב לשרת בה, אמר שקראו לו רק כדי לברר חיילים, ובעיניו לסרב ללכת ללבנון לברר חיילים וזהו התייפות-נפש אמיתית, ולכן הלך. ברור לו, הוסיף שלו, שאינו רוצה להיות בלבנון כחייל. באותה המידה ברור לו שצבא אינו יכול לתפקד כשיש בלי-כך הרבה סרבנים. זוהי הבעיה שלו בקשר לפרשת אלי גבע, ועד היום אינו יכול להחליט אם להצדיק את מעשהו או לאו.

זוהי רעתו של שלו, והוא זכאי לרעתו כמו כל אורח אחר. הוא גם זכאי לכך שבראיון תובא רעתו כלשונה וכרוחה.

למרבח הצער, אירעה תקלה. בשעת הטיפול בפרשה, הושמטה באחד השלבים מילה קטנה בת שתי אותיות: "לא". המשכתב הבין כי שלו סירב לשרת בלבנון כמברר-חיילים, בעוד שלמעשה נאמר ש ל א סירב.

רי היה בכך ששלו יצלל למערכת ויעמיד אותנו על הטעות, כדי שנתקן אותה. כפי שהסברתי פעמים רבות במדור זה, אנו ממחרים לתקן טעויות ומישגים - לא רק כדי למלא חובה מוסרית כלפי מי שנפגע מהם, אלא גם כחובה כלפיהם. אנחנו רוצים שהקוראים יסמכו על המידע המתפרסם בעיתון. אפשר לבקש תיקון בחיור.

אך נראה כי איש בעל חושי-ההומור כמו שלו מאבד את חושי-ההומור שלו, כשהו נוגע לו עצמו. תחת לטלפן לנו, פנה לעורך-הדין. הלה, אחד רויד אבולעפיה, סבר כי זוהי ההודמנות ההיסטורית להוכיח את עצמו.

הוא שלח לנו מיכתב של שני עמודים צפופים, ובו קבע כי פעלנו שלא בתום-לב, מתוך ידיעה שהעובדות וההשקפה המיוחסת למרשי בפיסקה דלעיל הינה בניגוד גמור למה שצאמר. לכן תבע עורך-הדין הנכבד לשלם 200 אלף שקלים לקרן של רפאל איתן, ולהתנצל ככל עיתוני המדינה (מלבד שערים וביסאון נטורי-קראת) ועוד ועוד.

או כדי לסלק כל ספק, אני חוזר ומכריז: מאיר שלו לא סירב לשרת בלבנון כבדרון. מאיר שלו לא סירב לשרת בלבנון כבדרון. מאיר שלו לא סירב לשרת בלבנון כבדרון. ושולם על ישראל.

קיא יקי.

בשבוע שעבר זכה העולם הזה בקריאות-התפעלות רבות. איך הספקתם? נשאלו חברי-המערכת ככל הזדמנות. ביום הראשון התפטר בגין, ושבוע אחרי כן, הופיע הגליון, שהכיל את סיפור-הענק על איש-השנה בגין. איזו מהירות!

קוראים שירעו כי אני נמצא בז'נבה, שם השתתפתי בוועידת האום על שאלת פלסטין (ראה עמודים 12-16), התפעלו כיפליים. איך הצלחתי לכתוב מאמר כה גדול, שהכיל עשרות עמודים, בז'נבה?

תודה על המתמאות - אך אין הן במקומן. איש-השנה מנחם בגין לא נבחר אחרי התפטרותו. הוא נבחר זמן רב לפני שמישהו העלה על דעתו שהוא יתפטר עוד לפני תום השנה.

ידיעה * ביום א

זהותו של איש-השנה מתבררת במשך זמן רב. למעשה, כבר בעונת-הפסח מתחילות

אישי-השנה תשמ"ג מיבחן

המחשבות שלנו להתגלגל לכיוון זה. בפרוס חודש תמוז - שלושה חודשים לפני המועד הסופי - מתעורר הצורך להתמקד באיתור המועמד הסופי, כדי לאפשר את העבודה הרבה של איסוף ומחקר. בחייה זו היא, כמוכן, ומנית. בעודנו עובדים להכנת הכתבה הגדולה, אנו עוקבים אחרי המאורעות, תוך נכונות לשנות את הבחירה, אם תחייב זאת התפתחות חדשה.

ככל שחולף הזמן, כן קשה יותר לשנות את הבחירה הסופית. הכנת הכתבה על איש-השנה דורשת כמה שבועות. בפרוס חודש אלול, חודש לפני פירסום הגליון המכריז על איש-השנה, ניתן לעשות שינוי דראסטי רק במיקרה של חירום, כשהחלפת המועמד לתואר איש-השנה היא כה חיונית, עד כי יש להקריב את טיב הכתבה על מיובח האקסטראולית.

השנה היה ברור לנו כבר לפני שלושה חודשים שאיש-השנה הוא בגין. תשמ"ג היתה שנה של מחרלים בכל השטחים, והאיש האחראי לכל המחרלים, על פי חוק ועל פי ההגיון, היה מנחם בגין.

נטיית-הלב היתה, כמוכן, לבחור במישהו המסמל את תנועת-השלום - אמיל גרינצווייג, למשל. אך כבואנו לבחור באיש-השנה, לא הלכנו מעולם אחרי נטיית-הלב, אלא אחרי צו היושר האינטלקטואלי. האחריות שלנו היא כלפי האמת, לפי מיטב הבנתנו.

כך, בחודשים תמוז ואב, עשינו את כל ההכנות לבחירת בגין. כאשר נכנס חודש אלול, עברו הכנות אלה לשלבים מתקדמים של ביצוע. מכיוון

מ.א. ס.א.פ.א.